

NOTAT

Miljøministeriet
Naturstyrelsen

Klimatilpasning, vandsektor
og grundvand
J.nr. NST-4600-00067
Ref. sahhe/hvb
Den 28. november 2014

Udkast til

Forslag

til

Lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. og lov om afgift af ledningsført vand
(Regler for grundvandskortlægning efter 2015, herunder kommuners og almene
vandforsyningsanlægs oplysningspligt i relation hertil, og nedsættelse og forlængelse af
bidrag til drikkevandsbeskyttelse)

§ 1

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1199 af 30. september 2013,
som ændret ved § 1 i lov nr. 1631 af 29. december 2013 og § 11 i lov nr. 86 af 28.
januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 2, nr. 4, ændres ”vandanlæg” til: ”vandindlæg”.
2. I § 11 indsættes som nye stykker:

”Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om procedure for grundvandskortlægningen, herunder inddragelse af andre myndigheder og almene vandforsyningsanlæg.
Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelser og almene vandforsyningsanlæg skal bidrage med oplysninger til brug for kortlægning efter stk. 1.”
3. § 11 b, stk. 2, ophæves.
4. I § 32, stk. 1, 1. pkt., udgår ”privat” og ordene ”af kommunen” ændres til: ”et andet alment vandforsyningsanlæg”.
5. I § 32, stk. 1, 4. pkt., udgår ”kommunen eller”.
6. I § 32, stk. 2, 1. pkt., udgår ”offentligt”.

7. I § 32, stk. 2, 2. pkt., ændres ”kommunen” til: ”et alment vandforsyningsanlæg”.
8. I § 33, stk. 2, 2. pkt. ændres ”det offentlige eller til et andelsselskab eller interessentskab af forbrugere” til: ”et andet alment vandforsyningsanlæg”.
9. I § 38 udgår ”privat”.
10. Efter § 80 indsættes som ny paragraf:

”§ 81. Søgsmål til prøvelse af afgørelser efter loven eller de regler, der fastsættes i medfør af loven, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen eller beslutningen er meddelt. Er afgørelsen eller beslutningen offentligt bekendtgjort, regnes søgsmålsfristen dog altid fra bekendtgørelsen.

Stk. 2. Spørgsmål, der kan prøves af taksationsmyndighederne, kan ikke indbringes for domstolene før Overtaksationskommissionens afgørelse foreligger.

§ 2

I lov om afgift af ledningsført vand, jf. lovbekendtgørelse nr. 962 af 27. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 2, affattes således:

”*Stk. 2.* Der skal til og med 31. december 2020 betales et bidrag til drikkevandsbeskyttelse. Bidraget udgør 39 øre pr. m³ vand i perioden 1. januar 2016 til og med den 31. december 2017, og 19 øre pr. m³ vand i perioden 1. januar 2018 til og med 31. december 2020.”

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2016.

Stk. 3. § 1, nr. 11, finder anvendelse for søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet efter lovens ikrafttræden.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Regeringen ønsker at videreføre den statslige grundvandskortlægning efter 2015 med henblik på fortsat at sikre den målrettede beskyttelse af drikkevandet.

Videreførelse af grundvandskortlægningen var en af hovedkonklusionerne fra udvalget om kortlægning efter 2015, som miljøministeren nedsatte i juni 2013. Naturstyrelsen udgav "Rapport om grundvandskortlægning efter 2015" i juli 2014, hvori udvalget konkluderer, at der er behov for en forsat grundvandskortlægning efter udgangen af 2015, blandt andet som følge af fortsat udvikling af vandforsyningsstrukturen.

Det overordnede formål med lovforslaget er derfor at præcisere de lovgivningsmæssige og finansielle rammer for grundvandskortlægningen efter 2015 og for den kommunale indsatsplanlægning efter 2017. Baggrunden herfor er, at det ifølge gældende regler i lov om afgift af ledningsført vand og forarbejderne til vandforsyningsloven forudsættes, at den statslige grundvandskortlægning og den kommunale indsatsplanlægning afsluttes med udgangen af henholdsvis 2015 og 2017.

Lovforslaget indeholder forslag til bestemmelser, hvorefter miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om det fremadrettede samarbejde mellem kommune og stat i forhold til en statslig grundvandskortlægning efter 2015, og for kommuners og almene vandforsyningsanlægs bidrag hertil. (Lovforslagets § 1 nr. 2)

Lovforslaget indeholder forslag om ophævelse af vandforsyningslovens regel om den procentuelle fordeling mellem stat og kommuner af det provenu, som opkræves efter lov om afgift af ledningsført vand, til finansiering af henholdsvis statens grundvandskortlægning og kommunernes indsatsplanlægning, da bestemmelsen bliver overflødig som følge af ændringer i lovforslagets § 2. (Lovforslagets § 1 nr. 3).

Lovforslaget indeholder endvidere forslag til sproglige præciseringer af vandforsyningslovens regler som bl.a. følge af vandsektorlovens adskillelse af myndighedsopgaver og driftsopgaver. (Lovforslagets punkter § 1 nr. 1 og nr. 4-9).

Lovforslaget indeholder forslag til en ny bestemmelse om, at søgsmål til prøvelse af afgørelser efter loven skal være anlagt indenfor en 6 måneders frist. Forslaget har til formål at sikre hensynet til, at der efter en periode ikke kan rejses tvivl om rigtigheden af en afgørelse truffet efter vandforsyningsloven, ligesom vandforsyningsloven på dette punkt hermed harmoniseres med en række miljølove, der har en tilsvarende bestemmelse om søgsmålsfrist. (Lovforslagets § 1 nr. 10).

Endelig indeholder lovforslaget forslag om videreførelse og nedsættelse af drikkevandsbidraget, som opkræves i medfør af lov om afgift af ledningsført vand, så provenuet svarer til den mindre, men nødvendige opgave med at gennemføre grundvandskortlægning efter 2015 og den kommunale opfølgende indsatsplanlægning. (Lovforslagets § 2).

2. Baggrund

Grundvandskortlægningen vil frem til udgangen af 2015 bestå af kortlægning af områder med særlige drikkevandsinteresser og indvindingsoplande til almene vandforsyninger uden for disse, samt miljøministerens udpegning af områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser, indvindingsoplande til almene vandforsyninger uden for områder med særlige drikkevandsinteresser, følsomme indvindingsområder og indsatsområder.

2.1. Udvalget om grundvandskortlægning efter 2015

Som opfølgning på evaluering af kommunalreformen nedsatte miljøministeren et Udvalg om grundvandskortlægning efter 2015 med deltagelse af Naturstyrelsen, Geodatastyrelsen, Miljøstyrelsen, KL, Danske Regioner, De Nationale Geologiske Undersøgelser for Danmark og Grønland (GEUS), Danmarks Miljøportal, Dansk Vand- og Spildevandsforening (DANVA) og Foreningen af Vandværker i Danmark (FVD), for at vurdere behovet for at vedligeholde grundvandskortlægningen, herunder den kommunale indsatsplanlægning, efter 2015. Naturstyrelsen offentliggjorde juli 2014 ”Udvalgsrapport om grundvandskortlægning efter 2015, opfølgning på evaluering af kommunalreformen, 2014”.

2.1.1. Udvalgets hovedkonklusioner

Udvalget vurderede, at den eksisterende udpegning af områder med særlige drikkevandsinteresser (OSD) overordnet set er dækkende for det samlede vandforsyningsbehov fremadrettet frem til 2025. Dermed udgør den nuværende udpegning af OSD tilsammen med indvindingsoplande til almene vandforsyninger uden for OSD en tilstrækkelig ramme for den målrettede grundvandsbeskyttelse.

Udvalget vurderede, at det kan være relevant at analysere behovet for at justere arealudpegningen af OSD omkring 2025 på baggrund af udviklingen i demografi, klimaforandringer og forureninger.

Udvalget vurderede, at der som følge af fortsat udvikling i vandforsyningsstrukturen årligt vil være behov for at fastlægge indvindingsoplande til 20-40 indvindingsboringer til almene vandforsyninger uden for områder med særlige drikkevandsinteresser (ofte kaldet OSD), og at grundvandskortlægge disse arealer. Dette forventes at svare til et nyt kortlægningsareal på 40-80 km² om året.

Udvalget vurderede desuden, at der for disse nye indvindingsoplande til almene vandforsyninger uden for områder med særlige drikkevandsinteresser vil være et behov for, at kommunen udarbejder en indsatsplan for udpegede indsatsområder inden for oplandet.

Desuden vurderede Udvalget, at der i mindre omfang forventes at ske ændringer i eksisterende indvindingsoplande, der vil nødvendiggøre en vis arealmæssig udbygning af tidligere kortlægningsresultater, ligesom der helt undtagelsesvist kan være behov for at justere kortlægningen af allerede grundvandskortlagte arealer.

Udvalget vurderede herudover, at der af hensyn til regionernes prioritering af indsatsen efter jordforureningsloven, samt for at tilgodese kommunernes myndighedsopgaver efter vandforsyningsloven, er behov for, at den grundvandskortlæggende myndighed også inden for områder med særlige drikkevandsinteresser afgrænser nye indvindingsoplande til almene vandforsyninger og vedligeholder et GIS-tema over disse indvindingsoplande f.eks. på Danmarks Miljøportal.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Finansiering af statslig grundvandskortlægning og kommunal indsatsplanlægning

Gældende ret

Ifølge § 1 i lov om afgift af ledningsført vand, jf. lovbekendtgørelse nr. 962 af 27. juni 2013 (herefter vandafgiftsloven) betales en afgift til statskassen af ledningsført vand, der forbruges her i landet. Efter vandafgiftslovens § 3, stk. 2, skal der

desuden til og med den 31. december 2017 betales et bidrag til drikkevandsbeskyttelse på 0,67 kr. pr. m³ afgiftspligtigt vand. Bidraget til drikkevandsbeskyttelse er øremærket Miljøministeriets og kommunernes opgave med beskyttelse af drikkevandet. Provenuet overføres via en intern statslig overførsel fra Skatteministeriet til Miljøministeriet.

Bidraget opkræves for alle vandindvindinger, både kommunalt ejede almene vandforsyningsanlæg, øvrige almene vandforsyningsanlæg og private brønde og boringer frem til udgangen af 2017.

Vandforsyningslovens § 11 b regulerer fordelingen mellem Miljøministeriet og kommuner af provenuet af bidraget til drikkevandsbeskyttelse, der i bestemmelsen angives med en procentuel fordeling. Af bestemmelsen fremgår, at miljøministeren har udgifter til kortlægning og udpegning, som nævnt i vandforsyningslovens §§ 11-11 a, og kommunerne har udgifter til koordinationsforum og udarbejdelse af indsatsplaner, jf. vandforsyningslovens §§ 12-13 a.

Den foreslåede ordning - Finansiering af den fremtidige grundvandskortlægning

Det foreslås, at bidraget til drikkevandsbeskyttelse i vandafgiftslovens § 3, stk. 2, som i dag anvendes til grundvandskortlægningsformål, fortsætter til og med udgangen af 2020.

Som følge af det mindre behov for grundvandskortlægning og dermed lavere omkostningsniveau foreslås det at nedsætte bidraget til drikkevandsbeskyttelse, jf. vandafgiftslovens § 3, stk. 2, til 0,39 kr. pr. m³ i perioden 1. januar 2016 til og med 31. december 2017 mod 0,67 kr. pr. m³ efter gældende ret. Det foreslås herefter at forlænge perioden, hvor der skal betales et bidrag til drikkevandsbeskyttelse til og med den 31. december 2020. Bidraget vil herefter udgøre 0,19 kr. pr. m³ i perioden 1. januar 2018 til og med 31. december 2020. Der henvises i øvrigt til (de almindelige bemærkninger) afsnit 4.

Miljøministeriets opgaver forventes at blive væsentligt begrænset fra 1. januar 2016, fordi kortlægningsbehovet fremover vil være mindre. Da der er en tidsforskydning mellem udførelsen af den statslige grundvandskortlægning og den kommunale indsatsplanlægning mv., vil kommunernes opgave som udgangspunkt fortsætte uændret frem til udgangen af 2017, hvorefter kommunernes opgaver forventes at være af mindre omfang. Den procentuelle fordeling af finansieringen mellem Miljøministeriet og kommunerne ændres på den baggrund fra 1. januar 2016 og igen fra 1. januar 2018.

Det foreslås derfor, at fordelingen mellem Miljøministeriet og kommuner af provenuet af bidraget til drikkevandsbeskyttelse fremover alene reguleres af finansloven og at bestemmelsen i vandforsyningslovens § 11 b, stk. 2, ophæves med virkning fra 1. januar 2016.

3.2. Regler om grundvandskortlægningen efter 2015

Den hidtidige grundvandskortlægning har været styret af Miljøministeriets færdiggørelsesplan for en systematisk kortlægning inden for områder af allerede udpegede OSD og typisk indvindingsoplande, der allerede har været etableret før grundvandskortlægningen igangsattes.

Miljøministeriet har udvekslet information om grundvandskortlægningen i konkret nedsatte styregrupper med deltagelse af medarbejdere fra kommunen og lokale vandforsyningsvirksomheder.

De data som ifølge gældende regler skal indberettes af forskellige parter i relevante databaser, bl.a. Jupiter, danner udgangspunkt for myndighedens grundvandskortlægning. Disse data er f.eks. placering af boring, borerapport, inklusiv kemiske analyseresultater fra ny boring, og pejlinger af grundvandets dybde m.v., jf. § 23, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1260 af 28. oktober 2013 om udførelse af brønde og boringer på land, og oplysninger om indvindingsmængder, formål med anlægget, oplysninger om anlæggets ejer, jf. vandforsyningslovens § 24 a. Der har derfor ikke hidtil været behov for formaliserede regler for inddragelse af andre myndigheder og almene vandforsyningsanlæg.

Miljøministeriets overvejelser og den foreslåede ordning.

Karakteren af Miljøministeriets opgave i forbindelse med grundvandskortlægning efter 2015 vil ændre sig idet hovedopgaven bliver at kortlægge indvindingsoplande til nyetablerede indvindingsboringer. Det er forudsat, at der i 2020 skal tages politisk stilling til, hvorvidt opgaven med grundvandskortlægning skal videreføres.

Disse nyetableringer af indvindingsboringer beror på, at kommunalbestyrelsen på baggrund af en række oplysninger meddeler tilladelse efter vandforsyningslovens kap. 4 til etablering af anlæg og indvinding af vand.

Det bør i forbindelse med den fremtidige opgavevaretagelse sikres, at staten som grundvandskortlæggende myndighed og kommunalbestyrelsen som tilladelsesmyndighed systematisk udveksler tekniske oplysninger, og at dette sker gennem en formaliseret procedure ved inddragelse af relevante myndigheder.

Det forslås derfor, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om oplysningspligt og inddragelse af kommuner og almene vandforsyningsanlæg i forbindelse med kortlægning, når kommunen har meddelt endelig tilladelse til ny eller fornyet vandindvindingstilladelse.

Bemyndigelsen forventes således udnyttet til at formalisere og supplere en del af de hidtil fulgte procedurer for udveksling af oplysninger mellem kommunerne og Miljøministeriet.

Der vil herunder blive fastsat regler om, at kommunalbestyrelser og almene vandforsyningsanlæg skal indsende supplerende oplysninger, som de er i besiddelse af, til den grundvandskortlæggende myndighed, så lokalkendskab og ny viden kan tilgå den statslige kortlægningsmyndighed. Det er ikke hensigten med de foreslåede regler, at kommunalbestyrelse eller almene vandforsyningsanlæg skal udføre nye, supplerende undersøgelser. Der forventes f.eks. fastsat regler om, at kommunerne og almene vandforsyningsanlæg skal oplyse om den endelige indvindingstilladelses størrelse fordelt på vandforsyningsanlæggets boringer, og om der er udarbejdet potentialekort for området, som er nødvendige for at få beregnet og fastlagt indvindingsoplandet. Pligten til at indsende oplysninger fra det almene vandforsyningsanlæg vil blive pålagt den juridiske enhed, der driver det pågældende almene anlæg.

Herudover forventes fastsat regler om, at inddragelse skal ske inden for nærmere fastsatte frister.

Miljøministeriet vil fremadrettet afgrænse indvindingsoplande til almene vandforsyninger inden for områder med særlige drikkevandsinteresser, og offentliggøre afgrænsningerne elektronisk, f.eks. på Danmarks Miljøportal. Også i den forbindelse forventes fastsat regler om udveksling af oplysninger mellem myndigheder og almene vandforsyningsanlæg.

3.3. Sproglige præciseringer som følge af vandsektorloven

Vandforsyningsloven indeholder enkelte bestemmelser, hvis ordlyd ikke er tilpasset sprogligt efter vedtagelsen af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Med vedtagelsen af vandsektorloven, jf. lov nr. 469 af 12. juni 2009 om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, er skelnen mellem pligterne for et privat, alment vandforsyningsanlæg og et offentligt, dvs. kommunalt, alment vandforsyningsanlæg i et vist omfang uaktuel. Der er gennemført konsekvensændringer som følge af vandsektorloven i vandforsyningsloven, men konsekvensændringerne er ikke gennemført fuldt ud. Almene vandforsyningsanlæg er i vandforsyningsloven pålagt en række pligter, uanset at begrebet sprogligt også dækker fysiske anlæg. Pligterne i loven påhviler efter Miljøministeriets vurdering den juridiske enhed, der ejer de pågældende fysiske vandforsyningsanlæg.

Den delvist manglende tilpasning til vandsektorloven medfører, at de gældende bestemmelser i loven visse steder ikke fremstår med den fornødne klarhed.

Det foreslås, at vandforsyningsloven ændres således, at lovens ordlyd klart afspejler vandsektorlovens § 2 om, at den kommunale forvaltning ikke kan drive vandforsyningsvirksomhed.

3.4. Søgsmålsfrist

Vandforsyningsloven indeholder ikke, som en række andre miljølove, f.eks. lov om miljøbeskyttelse, lov om naturbeskyttelse og lov om planlægning, en søgsmålsfrist. Denne retsstilling indebærer, at der selv efter en længere periode kan rejses tvivl om rigtigheden af en afgørelse truffet efter vandforsyningsloven ved sagsanlæg ved domstolene. Hermed er retstillingen efter langt størstedelen af miljølovene fraveget, idet disse miljølove har en bestemmelse om søgsmålsfrist.

Det foreslås derfor at indføre en ny bestemmelse om, at søgsmål til prøvelse af afgørelser efter loven skal være anlagt indenfor en 6 måneders frist.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Bidraget til drikkevandsbeskyttelse er øremærket til Miljøministeriets og kommunernes opgaver i forbindelse med beskyttelse af grundvandet. Til og med 2015 sker en intern statslig overførsel fra Skatteministeriet § 38 til Miljøministeriet § 23. Fra 2016 foreslås det at erstatte den interne statslige overførsel af en bevilling til Miljøministeriet. Bidraget til drikkevandsbeskyttelse er fra 2016 stadig øremærket til arbejdet med beskyttelse af grundvandet.

Forslaget medfører, at bidraget til drikkevandsbeskyttelse nedsættes fra 0,67 kr. pr. m³ til 0,39 kr. pr. m³ vand i 2016-2017. Desuden videreføres bidraget til drikkevandsbeskyttelse i 2018-2020, hvor satsen udgør 0,19 kr. pr. m³ vand.

Efter 2020 betales der ikke længere bidrag til drikkevandsbeskyttelse.

Forslaget skønnes at medføre et umiddelbart mindreprovenu i 2016-2017 på ca. 75 mio. kr., og i 2018-2020 skønnes der et være et umiddelbart merprovenu på ca. 50 mio. kr. Efter adfærd og tilbageløb skønnes mindreprovenuet at udgøre 65 mio. kr. i 2016-2017 (2015-niveau), mens merprovenuet i 2018-2020 skønnes at udgøre ca. 45 mio. kr. pr. år.

Den varige virkning af ændringen i afgiftssatsen er ca. neutral, idet afgiftsstigningen i 2016-2017 stort set modsvarer afgiftsforhøjelsen i årene 2018-2020.

Forslaget om at nedsætte og forlænge bidraget til drikkevandsbeskyttelse skønnes at medføre en begrænset adfærdseffekt på 5 pct.

Tabel 1. Provenuvirkning af ændret bidrag til drikkevandsbeskyttelse

Mio. kr., 2015-niveau	Varig virkning	2016	2017	2018	2019	2020
Umiddelbart provenu	0	-75	-70	50	50	45
Inkl. virkning på andre konti	0	-90	-90	60	60	60
Efter tilbageløb	0	-70	-70	45	45	45
Efter tilbageløb og adfærd	0	-65	-65	45	45	45

Anm.: Det er antaget, at afgiftsgrundlaget vokser med 1,8 pct. om året.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Nedsættelsen og forlængelsen af bidraget til drikkevandsbeskyttelse skønnes ikke at medføre administrative omkostninger hos SKAT.

Den i afsnit 3.2. forventede indberetning fra kommunalbestyrelse og almene vandforsyningsanlæg til Miljøministeriet i forbindelse med grundvandskortlægningen vurderes ikke at have væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser.

Bidraget til drikkevandsbeskyttelse er fastsat med henblik på at dække de forventede udgifter til den statslige grundvandskortlægning og kommunalbestyrelsernes opfølgning herpå, jf. nedenfor

Staten

Grundvandskortlægningen vil blive videreført som en kortlægning af nye indvindingsoplande uden for områder med særlige drikkevandsinteresser og indvindingsoplande til almene vandforsyninger uden for områder med særlige drikkevandsinteresser samt enkelte, begrænsede områder, hvor den eksisterende kortlægning vurderes at være fagligt utilstrækkelig. Den fremadrettede grundvandskortlægning vurderes årligt at vedrøre ca. 20-40 indvindingsoplande uden for de nuværende kortlægningsområder. Arealet af indvindingsoplandet til disse boringer svarer til et nyt kortlægningsareal af størrelsesorden 40 - 80 km² om året. Disse områder er væsentligt mindre i udstrækning end de hidtil kortlagte områder, hvorfor udgifterne pr. km² vil være højere end i den allerede gennemført kortlægning, da der ikke fremover vil være de samme stordriftsfordele, der gør sig gældende i dag.

De samlede statslige udgifter til den fremtidige grundvandskortlægning efter 2015 estimeres på denne baggrund til at udgøre 33,7 mio. kr. i gennemsnit pr. år.

Hertil kommer en éngangsudgift i 2016-17 på 5,8 mio. kr. pr. år til grundvandskortlægning som opfølgning på, at et stort antal almene vandforsyningsanlæg skal have nye indvindingstilladelser senest to år efter vandplanernes vedtagelse.

De samlede udgifter til den statslige grundvandskortlægning finansieres i 2016-20 af et nedsat bidrag til drikkevandsbeskyttelse, der opkræves efter lov om afgift af ledningsført vand.

Den statslige grundvandskortlægning omfatter indtil udgangen af 2015 en ressourceanvendelse på ca. 50 faglige årsværk. Ressourceanvendelsen vil for årene 2016-17 nedsættes svarende til ca. 26 årsværk pr. år og for årene efter 2018 til 18 årsværk pr. år. Herudover skal der afsættes administrative ressourcer i Miljøministeriet til lovregulering mv.

Kommunerne

Der er en tidsforskydning mellem udførelsen af den statslige grundvandskortlægning og den opfølgende kommunale indsatsplanlægning mv., da kommunernes indsatsplanlægning tidsmæssigt ligger efter afslutningen af de enkelte grundvandskortlægninger. Det forventes dog at kommunernes udgifter i 2016-2017 som opfølgning på grundvandskortlægninger, der er afsluttet både inden udgangen af 2015, og i 2016-2017 vil kunne afholdes inden for den nuværende kompensation på 55 mio. kr. pr. år, idet der dog vil kunne ske justeringer i forbindelse med den allerede forudsatte opgørelse og eventuelle efterregulering i 2016.

Hertil kommer en éngangsudgift i 2016-17 på 2,5 mio. kr. pr. år til indsatsplanlægning som opfølgning på den statslige grundvandskortlægning vedrørende de vandforsyningsanlæg, der skal have nye indvindingstilladelser senest to år efter vandplanernes vedtagelse.

Med fortsættelsen af den statslige grundvandskortlægning fra 2018-20 vil kommunernes udgifter til efterfølgende udarbejdelse af indsatsplaner og drift af koordinationsforum forventes at udgøre 14,2 mio. kr. i gennemsnit pr. år. Beløbet er beregnet forholdsmæssigt efter den hidtidige fordeling i de gældende procentsatser i vandforsyningsloven.

Fra 2018 vil kommunernes indsats skulle finansieres gennem kompensation efter det udvidede totalrammeprincip.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Momsregistrerede virksomheder kan få godtgjort afgift af ledningsført vand til procesformål.

Nedsættelsen af bidraget til drikkevandsbeskyttelse har en mindre positiv økonomisk virkning på ikke-momsregistrerede virksomheder, mens videreførelsen af bidraget til drikkevandsbeskyttelse medfører mindre økonomiske konsekvenser for ikke-momsregistrerede virksomheder.

Det skønnes, at erhvervenes andel udgør 5 pct. Lettelsen for erhvervslivet i 2016-2017 som følge af den nedsatte sats skønnes umiddelbart at udgøre ca. 4 mio. kr. pr. år.

Den umiddelbare merbelastning af erhvervslivet i 2018-2020 som følge af videreførelsen af drikkevandsbidraget skønnes at udgøre ca. 3 mio. kr.

Lovforslaget sendes i høring hos Erhvervsstyrelsens Team for Effektiv Regulering (TER) med henblik på en vurdering af forslaget administrative byrder for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for borgere

Forslaget om nedsættelse og videreførelse af bidraget til drikkevandsbeskyttelse skønnes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.

Lovforslagets dele om modernisering vil ikke medføre administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Grundvandskortlægningen identificerer, hvilke områder der har behov for en beskyttelse, der ligger ud over den generelle miljøbeskyttelse i miljøbeskyttelsesloven. En fortsættelse af grundvandskortlægningen vil give kommunerne et fagligt grundlag for at kunne supplere miljøbeskyttelsen der hvor der er et særligt behov. Dermed sikres grundlaget for at kommunerne kan opretholde samme høje grundvandsbeskyttelse i de nye områder, som i de områder, der allerede er kortlagt. Dette vil bidrage til, at vandområdeplanernes mål om god tilstand i grundvandet opnås.

Med finansieringen af en fortsat grundvandskortlægning vil miljømyndighederne have et opdateret grundlag at gennemføre grundvandsbeskyttelsesindsatsen. Herved vil grundlaget for at beskytte menneskers sundhed via rent drikkevand være til stede.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Udkast til lovforslag har været i høring hos:

[høringsparter].

Lovforslaget blev sendt i 5 ugers høring fra den 28. november 2014. Da en stor del af lovforslaget bygger på en udvalgsrapport, hvor flere kerneinteressenter har været inddraget vurderes høringsperioden at kunne fastsættes til 5 uger.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Fortsættelse af bidrag til drikkevandsbeskyttelse i 2018-2020. Satsen udgør 0,19 kr. pr. m ³ vand, hvilket skønnes at give et umiddelbart merprovenu på ca. 50 mio. kr. i 2018-2020.	Nedsættelse af bidrag til drikkevandsbeskyttelse til 0,39 kr. pr. m ³ vand i 2016-17, hvilket skønnes at give et umiddelbart mindreprovenu på ca. 75 mio. kr. i 2016 og ca. 70 mio. kr. i 2017.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Stat: Ingen Regioner: Ingen Kommuner: Ingen	Stat: Udgift på 33,7 mio. kr./år fra 2016-2020 samt yderligere 5,8 mio. kr./år i 2016-17 Regioner: Ingen Kommuner: Udgift på 14,2 mio. kr./år fra 2018
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om nedsættelse af bidraget til beskyttelse af drikkevandet har positive økonomiske konsekvenser for de ikke-momsregistrerede virksomheder.	Forslaget om videreførelse af bidraget til beskyttelse af drikkevandet har negative økonomiske konsekvenser for de ikke-momsregistrerede virksomheder.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget sendes i høring hos Erhvervsstyrelsens Team for Effektiv Regulering (TER) med henblik på en vurdering af forslagens administrative byrder for erhvervslivet.	Lovforslaget sendes i høring hos Erhvervsstyrelsens Team for Effektiv Regulering (TER) med henblik på en vurdering af forslagens administrative byrder for erhvervslivet.
Miljømæssige konsekvenser	Fortsat grundvandsbeskyttelse	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget om nedsættelse og videreførelse af bidraget til drikkevandsbeskyttelse skønnes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.	Forslaget om nedsættelse og videreførelse af bidraget til drikkevandsbeskyttelse skønnes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

12. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med henblik på at bringe ordlyden i bestemmelsen i overensstemmelse med ordlyden i § 56, hvortil der henvises, foreslås, at ordet vandanlæg rettes til vandindlæg.

Til nr. 2

Behovet for grundvandskortlægning vil fremadrettet i høj grad afhænge af udviklingen i vandforsyningsstrukturen i den enkelte kommune. Det foreslås derfor i stk. 2, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om en procedure for inddragelse af myndigheder og vandforsyninger i kortlægningen.

Grundvandskortlægning er faktisk forvaltningsvirksomhed, og har hidtil fulgt tekniske Geo-vejledninger nr. 1-9, udarbejdet af Miljøministeriet i samarbejde med GEUS. Med lovforslaget forventes kortlægningen at fortsætte med kendte arbejdsmetoder og praksis.

Grundvandskortlægningen vil blandt andet tage udgangspunkt i de behov, som er identificeret af Udvalget for grundvandskortlægning efter 2015. Se de almindelige bemærkninger i afsnit 2.2.1. samt Naturstyrelsens rapport om grundvandskortlægning efter 2015.

Endvidere foreslås i stk. 3, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelser og almene vandforsyningsanlæg skal bidrage med oplysninger til brug for den statslige grundvandskortlægning, Bemyndigelserne forventes i øvrigt udmøntet som beskrevet i de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.

Begrebet "almene vandforsyningsanlæg", som anvendes i lovforslaget, svarer til den nuværende definition i vandforsyningslovens § 3, stk. 3, jf. også lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.3. Miljøministeriet forventer at ændre definitionen ved et senere lovforslag, således at definitionen klart henviser til den juridiske enhed, der ejer de fysiske anlæg.

Til nr. 3

Lovens § 11, stk. 2, indeholder en fordeling af de efter lov om afgift af ledningsført vand opkrævede afgiftsmidler mellem kommuner og stat.

Bestemmelsen foreslås ophævet fra 1. januar 2016. Den procentuelle fordeling ændres fra dette tidspunkt, som følge af, at Miljøministeriets opgaver forventes at blive væsentligt begrænset som følge af det mindre behov for grundvandskortlægning. Kommunernes opgave fastholdes som udgangspunkt på det nuværende niveau frem til udgangen af 2017, hvorefter kommunernes opgaver tilsvarende forventes at være af mindre omfang.

Fordelingen af provenuet fra drikkevandsbidraget mellem Miljøministeriet og kommunerne vil fremover blive fastsat på finansloven.

Der henvises til de generelle bemærkninger afsnit 4 om økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

Til nr. 4

Ifølge den gældende § 32, stk. 1, 1. pkt., følger, at "miljøministeren helt eller delvist kan tilbagekalde indvindingstilladelsen til et privat alment vandforsyningsanlæg, når vægtige grunde taler for, at anlægget videreføres af kommunen eller at forsyningen helt eller delvist overtages af et andet alment anlæg.

Da der ikke længere skelnes mellem private almene vandforsyninger og kommunale almene vandforsyninger, foreslås, at ordene "privat" og "af kommunen" udgår som konsekvens af lov nr. 469 af 12. juni 2009 om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, Med ændringen videreføres hovedindholdet i bestemmelsen, idet miljøministeren fortsat helt eller delvist kan tilbagekalde indvindingstilladelsen til et alment vandforsyningsanlæg, når vægtige grunde taler for dette, og lade et andet alment vandforsyningsanlæg overtage og videreføre driften af anlægget. Allerede i dag er det muligt, at pligten kan pålægges et kommunalt ejet eller et andet alment anlæg. På denne baggrund ændres formuleringen til "et alment anlæg". Det vil være en konkret vurdering, hvilket anlæg, der bedst kan videreføre forsyningen. Det er ikke afgørende, hvorvidt det almene anlæg er omfattet af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, men om det almene vandforsyningsanlæg er eller kan blive i stand til at kunne levere det nødvendige vand.

Vedrørende begrebet "almene vandforsyningsanlæg" henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets nr. 2.

Til nr. 5

Det følger af den gældende § 32, stk. 1, 4. pkt., at "Ejeren af vandforsyningsanlægget kan forlange, at det gøres til et vilkår for tilbagekaldelsen, at kommunen eller ejeren af det andet anlæg overtager anlægget med grund og ledningsnet efter § 37 i det omfang, ejeren ikke fremtidigt kan udnytte de pågældende værdier på hensigtsmæssig måde." Punktummet vedrører de situationer, hvor et alment vandforsyningsanlæg, der har fået tilbagekaldt sin tilladelse efter 1. pkt., kan kræve at det videreførende almene anlæg skal overtage både grund og ledningsnet, hvis det anlæg, der har fået tilbagekaldt sin tilladelse ikke kan udnytte grund eller ledningsnet. Bestemmelsen sikrer, at det almene anlæg, der ikke længere har en indvindingstilladelse, ikke står tilbage med forpligtelser i forhold til det fysiske anlæg, såfremt anlægget ikke kan anvendes på anden hensigtsmæssig måde.

Som konsekvens af vandsektorloven, jf. lov nr. 469 af 12. juni 2009 om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, kan driften af et vandforsyningsanlæg ikke videreføres af en kommune, men skal videreføres af et andet alment vandforsyningsanlæg, hvorved i denne forbindelse også forstås et af kommunen ejet vandselskab,. Det foreslås derfor, at ordet "kommunen eller" udgår. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 4.

Herudover er der ikke tiltænkt materiel ændring af bestemmelsens indhold.

Til nr. 6

Det følger af den gældende § 32, stk. 2, 1. pkt., at "Miljøministeren kan helt eller delvist tilbagekalde indvindingstilladelsen til et vandforsyningsanlæg, når tilbagekaldelsen skønnes nødvendig for at imødekomme en ny ansøgning om indvindingstilladelse fra et offentligt alment vandforsyningsanlæg, der skønnes at have væsentlig større betydning for en hensigtsmæssig vandforsyning end det anlæg, hvis tilladelse der gøres indgreb i."

Som konsekvens af lov nr. 469 af 12. juni 2009 om vandsektorens organisering og økonomiske forhold sondres der ikke længere i reguleringen mellem offentligt ejede og privat ejede vandforsyningsanlæg. Uanset om det almene vandforsyningsanlæg, dvs. vandforsyningsselskabet, i mange tilfælde stadig ejes af kommunerne, vil selve driften af vandforsyningen blive drevet af en selvstændig enhed (aktie- eller anpartsselskab), der er adskilt fra den kommunale forvaltning. Det foreslås derfor, at ordet ”offentlig” udgår. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 4.

Herudover er der ikke tiltænkt materiel ændring af bestemmelsens indhold.

Til nr. 7

Det følger af den gældende § 32, stk. 2, 2. pkt., at ”tilbagekaldelsen kan betinges af, at der skaffes anlæggets ejer tilladelse til vandindvindingsanlæg andetsteds, eller at kommunen leverer vand.”

Som konsekvens af lov nr. 469 af 12. juni 2009 om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, kan en kommune ikke længere drive vandforsyningsvirksomhed som en del af den kommunale forvaltning. I stedet indsættes ”et alment vandforsyningsanlæg”, idet almene vandforsyningsanlæg uanset ejerforholdet kan forpligtes til at levere vand, hvis en given tilladelse til et vandindvindingsanlæg tilbagekaldes. Det foreslås at ”kommunen” udgår. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 4.

Herudover er der ikke tiltænkt materiel ændring af bestemmelsens indhold.

Vedrørende begrebet ”almene vandforsyningsanlæg” henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets nr. 2.

Til nr. 8

Det følger af den gældende § 33, stk. 2, 2. pkt., at ”Overdragelse af en vandindvindingsstilladelse, der tjener til almen vandforsyning, kræver dog ny tilladelse, medmindre overdragelse sker til det offentlige eller til et andelsselskab eller interessentskab af forbrugere.”

Det foreslås, at ”det offentlige eller til et andelsselskab eller interessentskab af forbrugere” udgår som konsekvens af lov nr. 469 af 12. juni 2009 om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, da der ikke længere i reguleringen sondres mellem de almene vandforsyningsanlægs selskabsretlige organisation. I stedet indsættes ”et andet alment vandforsyningsanlæg”. Den gældende opstilling kan alle rummes i begrebet et alment vandforsyningsanlæg. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 4.

Herudover er der ikke tiltænkt materiel ændring af bestemmelsens indhold.

Vedrørende begrebet ”almene vandforsyningsanlæg” henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets nr. 2.

Til nr. 9

Ifølge den gældende § 38 er det bestemt, at ”Til fordel for et privat ikke alment vandforsyningsanlæg kan der, når almenvellet kræver det, og der er givet tilladelse til anlægget, ved ekspropriation pålægges faste ejendomme rådighedsindskrænkninger med henblik på ledningsføring.”

Det foreslås, at "privat" udgår som konsekvens af lov nr. 469 af 12. juni 2009 om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, da der ikke længere i reguleringen sondres mellem privat- og offentligt ejede vandforsyningsanlæg og deres tilhørende ledningsnet mv. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 4.

Herudover er der ikke tiltænkt materiel ændring af bestemmelsens indhold.

Til nr. 10

Der foreslås en ny bestemmelse om, at søgsmål til prøvelse af afgørelser efter loven skal være anlagt indenfor en bestemt frist. Søgsmålsfristen har til formål at sikre, at der efter en periode ikke kan rejses tvivl om rigtigheden af en afgørelse. Den foreslåede § 81, svarer som udgangspunkt til miljøbeskyttelseslovens § 101, og medfører, at alle afgørelser eller beslutninger efter loven eller efter regler udstedt med hjemmel i loven omfattes af en 6 måneders søgsmålsfrist. Hermed ensrettes vandforsyningsloven med bl.a. miljøbeskyttelsesloven, naturbeskyttelsesloven og planloven.

Bestemmelsen afskærer ligeledes muligheden for indbringelse af spørgsmål, der kan prøves af taksationsmyndighederne, for domstolene, før Overtaksationskommissionens afgørelse foreligger. Taksationsmyndighederne kan træffe afgørelse om erstatningsspørgsmål og ekspropriationsspørgsmål jf. lovens §§ 23, 28, 30, 31, 32, 37, 38 og 40.

Til § 2

Efter vandafgiftslovens § 3, stk. 2, betales der til udgangen af 2017 et bidrag til drikkevandsbeskyttelse. Bidraget er fastsat til 67 øre pr. m³ vand.

Det foreslås at nedsætte bidraget til drikkevandsbeskyttelse, jf. vandafgiftslovens § 3, stk. 2, til 0,39 kr. pr. m³ i perioden 1. januar 2016 til og med 31. december 2017 mod 0,67 kr. pr. m³ efter gældende ret. Det foreslås herefter at forlænge perioden, hvor der skal betales et bidrag til drikkevandsbeskyttelse til og med den 31. december 2020. Bidraget vil herefter udgøre 0,19 kr. pr. m³ i perioden 1. januar 2018 til og med 31. december 2020.

Til § 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2016. Søgsmålsfristen på 6 måneder vil dog alene få virkning for afgørelser meddelt efter lovens ikrafttræden. Der henvises herudover til de specielle bemærkninger til lovens § 1, nr. 10.

Til § 4.

De foreslåede ændringer skal ikke gælde for Færøerne og Grønland, da loven ikke gælder her.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1199 af 30. september 2013, som senest ændret ved lov nr. 1631 af 27. december 2013, foretages følgende ændringer:</p> <p>§ 2. Ved administrationen af loven skal der lægges vægt på vandforekomsternes omfang, på befolkningens og erhvervslivets behov for en tilstrækkelig og kvalitetsmæssigt tilfredsstillende vandforsyning, på miljøbeskyttelse og naturbeskyttelse, herunder bevarelse af omgivelsernes kvalitet, og på anvendelse af råstofforekomster.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Miljøministeren fastsætter med henblik på opfyldelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger på naturbeskyttelsesområdet regler om, i hvilke tilfælde og på hvilke vilkår</p> <p>1) tilladelser eller dispensationer kan meddeles efter §§ 18, 20, 21, 25-27 og 69, stk. 2,</p> <p>2) påbud kan meddeles efter § 36,</p> <p>3) indsatsplaner administreres efter § 13 og</p> <p>4) regler om indretningen, placeringen og vedligeholdelsen af vandindvindingsanlæg, om forsyningsanlæg og om vandanlæg udarbejdes efter § 56.</p> <p>§ 11. Miljøministeren kortlægger</p>	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1199 af 30. september 2013, som senest ændret ved lov nr. 1631 af 27. december 2013, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. I § 2, stk. 2, nr. 4, ændres "vandanlæg" til: "vandindlæg".</p>

1) områder med særlige drikkevandsinteresser og

2) indvindingsoplande til almene vandforsyninger uden for områderne nævnt i nr. 1.

§ 11 b.

Stk. 2. Af det samlede bidrag anvendes

1) 70,3 pct. til dækning af Miljøministeriets udgifter til opgaver omfattet af § 11 og § 11 a og SKATs udgifter til administration af opkrævning og

2) 29,7 pct. til dækning af kommunernes udgifter til varetagelse af opgaver ved at oprette og lede et koordinationsforum, jf. § 12, og udarbejdelse af indsatsplaner for udpegede indsatsområder, jf. § 13, samt udarbejdelse af indsatsplaner for andre områder end udpegede indsatsområder, jf. § 13 a, inden for områder med særlige drikkevandsinteresser og indvindingsoplande til almene vandforsyninger uden for områder med særlige drikkevandsinteresser.

2. I § 11 indsættes som nye stykker:

”Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om procedure for grundvandskortlægningen, herunder inddragelse af andre myndigheder og almene vandforsyningsanlæg.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelser og almene vandforsyningsanlæg skal bidrage med oplysninger til brug for kortlægning efter stk. 1.”

3. § 11 b, stk. 2, ophæves.

§ 32. Miljøministeren kan helt eller delvis tilbagekalde indvindingstilladelsen til et privat alment vandforsyningsanlæg, når vægtige grunde taler for, at anlægget videreføres af kommunen, eller at forsyningen helt eller delvis overtages af et andet alment anlæg.

Miljøministeren træffer bestemmelse om den fremtidige vandforsyning af de pågældende forbrugere, herunder om vilkårene for forsyningen. Bestemmelsen i § 29, stk. 3, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Ejeren af vandforsyningsanlægget kan forlange, at det gøres til et vilkår for tilbagekaldelsen, at kommunen eller ejeren af det andet anlæg overtager anlægget med grund og ledningsnet efter § 37 i det omfang, ejeren ikke fremtidig kan udnytte de pågældende værdier på hensigtsmæssig måde.

Stk. 2. Miljøministeren kan helt eller delvis tilbagekalde indvindingstilladelsen til et vandforsyningsanlæg, når tilbagekaldelsen skønnes nødvendig for at imødekomme en ny ansøgning om indvindingstilladelse fra et offentligt alment vandforsyningsanlæg, der skønnes at have væsentlig større betydning for en hensigtsmæssig vandforsyning end det anlæg, hvis tilladelse der gøres indgreb i. Tilbagekaldelsen kan betinges af, at der skaffes anlæggets ejer tilladelse til vandindvinding andetsteds, eller at kommunen leverer vand. Vedrører den nye ansøgning indvinding af overfladevand, kan miljøministeren på samme måde gøre indgreb i andre rettigheder til benyttelse af overfladevand, for så vidt rettighederne ikke hviler på særlig adkomst.

.....

§ 33. Sker der væsentlig

4.

I § 32, stk. 1, 1. pkt., udgår ”privat” og ordene ”af kommunen” ændres til: ”et andet alment vandforsyningsanlæg”.

5. I § 32, stk. 1, 4. pkt., udgår ”kommunen eller”.

6. I § 32, stk. 2, 1. pkt., udgår ”offentligt”.

7. I § 32, stk. 2, 2. pkt., ændres ”, eller at kommunen leverer vand” til ”at et alment vandforsyningsanlæg leverer vand”.

ændring i formålet med en vandindvinding, skal indehaveren af tilladelsen indbringe spørgsmålet om fortsat vandindvinding kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. En tilladelse til vandindvinding kan også udnyttes af fremtidige ejere af vedkommende ejendom, når formålet med vandindvindingen ikke ændres væsentligt.

Overdragelse af en vandindvindingstilladelse, der tjener til almen vandforsyning, kræver dog ny tilladelse, medmindre overdragelse sker til det offentlige eller til et andelsselskab eller interessentskab af forbrugere.

§ 38. Til fordel for et privat ikke alment vandforsyningsanlæg kan der, når almenvellet kræver det, og der er givet tilladelse til anlægget, ved ekspropriation pålægges faste ejendomme rådighedsindskrænkninger med henblik på ledningsføring. Bestemmelsen i § 37, stk. 2, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

8. I § 33, stk. 2, 2. pkt. ændres "det offentlige eller til et andelsselskab eller interessentskab af forbrugere" til: "et andet alment vandforsyningsanlæg".

9. I § 38 udgår "privat".

10. Efter § 80 indsættes som ny paragraf/§ 81 affattes således/efter § 80 indsættes som ny § 81:

"§ 81. Søgsmål til prøvelse af afgørelser efter loven eller de regler, der fastsættes i medfør af loven, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen eller beslutningen er meddelt. Er afgørelsen eller beslutningen offentligt bekendtgjort, regnes søgsmålsfristen dog altid fra bekendtgørelsen.
Stk. 2. Spørgsmål, der kan prøves af taksationsmyndighederne, kan ikke indbringes for domstolene før

Lov om afgift af ledningsført vand, jf. lovbekendtgørelse nr. 962 af 27. juni 2013.

§ 3.

-

Stk. 2. Der skal til og med den 31. december 2017 betales et bidrag til drikkevandsbeskyttelse på 67 øre pr. m³ vand.

Overtaksationskommissionens afgørelse foreligger.

§ 2

I lov om afgift af ledningsført vand, jf. lovbekendtgørelse nr. 962 af 27. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. § 3, *stk. 2*, affattes således:

”Stk. 2. Der skal til og med 31. december 2020 betales et bidrag til drikkevandsbeskyttelse. Bidraget udgør 39 øre pr. m³ vand i perioden 1. januar 2016 til og med den 31. december 2017, og 19 øre pr. m³ vand i perioden 1. januar 2018 til og med 31. december 2020.”

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2016.

Stk. 3. § 1, nr. 11, finder anvendelse for søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet efter lovens ikrafttræden.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.